

„Těšte, těšte můj lid“ (Iz 40,1)

*V průběhu letošního roku se zamýšlíme nad různými podobami Božího milosrdenství inspirovaní apoštolským listem papeže Františka *Misericordia et misera* (v překladu *Milosrdenství a ubožáčka*). Tento list vydal papež v roce 2016, den po skončení Roku milosrdenství a zve nás skrze něj na cestu, po které jsme povoláni se ubírat v budoucnosti.*

Brzy vstoupíme do postní doby, která je novou příležitostí pracovat na proměně a obnově našeho křesťanského života. Zahrnuje střídmost, almužnu, ale především nové otevření se Božímu Duchu k proměně srdce, která se projevuje spravedlností a milosrdenstvím.

Inspirujme se textem papeže Františka, v němž obrací naši pozornost k těžkostem života a povzbuzuje nás k důvěře v Boží láskyplnou útěchu, kterou můžeme přijímat i darovat:

„Milosrdenství má rovněž tvář útěchy. „Těšte, těšte můj lid“ (Iz 40,1) - to jsou vhodná slova, která prorok hlásá také dnes, aby slovo naděje dosáhlo ke strádajícím a trpícím. Nenechme si nikdy odcizit naději, která plyne z víry ve vzkříšeného Pána. Je pravda, že jsme nezřídka vystaveni tvrdé zkoušce. Nikdy však není třeba ztrácet jistotu, že nás Pán má rád. Jeho milosrdenství se vyjadřuje také blízkostí, sympatií a podporou, kterou mnozí bratři a sestry mohou nabídnout, když přijdou dny smutku a soužení. Osoušet slzy je konkrétní skutek, který prolamuje kruh samoty, do něhož se nezřídka uzavíráme.

Všichni potřebujeme útěchu, protože nikdo není imunní před utrpením, bolestí a nepochopením. Kolik jen bolesti může vyvolat rozzlobené slovo, plod závisti, zášti a vzteku! Kolik utrpení vyvolává prožitek zrady, násilí a opuštěnosti; kolik trpkosti vyvstává při smrti drahých! A přece, když dolehnou tato dramata, Bůh není nikdy daleko. Osvěžující slovo, objetí, které ti dá cítit, že jsi chápán, pohlazení, které dá vnímat lásku, modlitba, která umožní být silnější... to všechno jsou výrazy Boží blízkosti prostřednictvím útěchy, kterou podávají bratři.

Někdy může být také *mlčení* velkou pomocí, protože ne vždy existují slova, která by odpověděla na otázky toho, kdo trpí. Chybějící slovo však může nahradit soucit přítomného, bližního, který má rád, a podává ruku. Také

mlčení patří k řeči útěchy, protože se stává konkrétním skutkem sdílení a účasti na utrpení bratra.

V této naší zvláštní chvíli, k níž mimo mnohé jiné krize patří také krize rodiny, je důležité, aby slova útěchy dospěla do našich rodin. Dar manželství je velké poslání, kterému s Kristovou milostí odpovídá velkodušná, věrná a trpělivá láska. Krása rodiny zůstává nezměněna, navzdory tolika stínům a alternativním návrhům: „Radost z lásky zakoušené v rodině je také radost církve“ (*Amoris laetitia*, 1). Stezka života, která přivádí muže a ženu k setkání, vzájemné lásce a ke slibu složenému před Bohem k věrnosti navždy, je často přerušena utrpením, zradou a osaměním. Radost z daru dětí není imunní před starostmi rodičů o jejich růst, formaci a budoucnost hodnou intenzivního života.

Milost svátosti manželství nejenom posiluje rodinu, aby byla privilegovaným místem zakoušeného milosrdenství, ale zavazuje křesťanskou obec i veškerou pastorační, aby dala vyniknout velké konstruktivní hodnotě rodiny. Tento Svatý rok však nemůže ztratit ze zřetele komplexnost nynější rodinné reality. Zkušenost milosrdenství nás uschopňuje hledět na všechny lidské těžkosti v postoji Boží lásky, která neustává přijímat a doprovázet (srov. *tamt.*, 291-300).

Nelze zapomínat, že každý s sebou nosí bohatství a tíži vlastních dějin, což jej odlišuje od každého jiného člověka. Náš život s jeho radostmi i bolestmi je něčím jedinečným a neopakovatelným, co plyne před milosrdným Božím zrakem. To vyžaduje především od kněze pozorné, hluboké a prozíravé duchovní rozlišování, aby nikdo nebyl vyloučen a každý v jakékoli životní situaci mohl konkrétně cítit, že je přijat Bohem, aktivně se účastnit společného života a být včleněn do plnosti Božího království spravedlnosti, lásky, odpuštění a milosrdenství.“

Skloňme se před Pánem a nechme se utěšit pravou útěchou, po které volá naše srdce. Nechme se obdarovat, abychom pak mohli obracet svůj pohled k bližním a přicházet k nim se skutečným milosrdenstvím.